

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4C/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200829
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1615200829.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, so sídlom Nám. M. Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: F., nar. XX.XX.XXXX, N., o zaplatenie 70,70 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 50%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 03.02.2015 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 70,70 Eur. Podanú žalobu odôvodnil tým, že žalobca vykonáva mestskú hromadnú dopravu (električkovú, trolejbusovú a autobusovú) podľa Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Žalovaný sa dňa 27.05.2014 na linke MHD č. 61 nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto žalobcovi v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok, aby mu žalovaný zaplatil cestovné 0,70 Eur a úhradu 70,- Eur.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č.k. 4C/90/2015-12 zo dňa 25.06.2015, ktorý však musel uznesením č. k. 4C/90/2015-26 zo dňa 26.02.2016 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 v plnom rozsahu zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk.

3. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval, zásielku prostredníctvom ustanoveného opatrovníka (§ 29 ods. 2 OSP) prevzal 09.03.2016. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Počnúc účinnosťou zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok dňom 01.07.2016 inštitút opatrovníka zanikol, preto súd konal ďalej priamo so žalovaným.

4. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 27.06.2016.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

7. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. Y., var. symbol XXXXXXXX zo dňa 27.05.2014 súd zistil, že žalovaný dňa 27.05.2014 cestoval v hromadnom dopravnom prostriedku žalobcu, linkou č. 61, o 07:22 hod., číslo vozňa 1852, kedy bol kontrolovaný revízorom žalobcu na úseku zastávok Clementisova - Avion, na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Cena platného cestovného lístka predstavovala sumu 0,70 Eur, postih predstavoval sumu 70 Eur, odporca tieto sumy nezaplatil.

8. Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

9. Podľa § 772 prvá veta Občianskeho zákonníka, podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

10. Podľa § 16 ods. 4 písm. a) až c) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave (ďalej len „zákon o cestnej doprave“), cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média, kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

11. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

12. Podľa § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

13. Podľa § 17 ods. 1 písm. e) zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, tarifa upravuje sadzbu sankčnej úhrady podľa odseku 2.

14. Podľa § 17 ods. 2 zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

15. Z článku 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej v čase vykonávania prepravy (ktorá je súdu známa z jeho činnosti) vyplýva, že úhrada za cestovanie bez platného tarifného vybavenia bola stanovená na sumu 70,- Eur.

16. Podľa čl. 6 bod 3 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, pravidelnej autobusovej prímestskej a medzinárodnej dopravy, vydaný Dopravným podnikom Bratislava a.s., cestujúci, ktorý sa na vyzvanie podľa odseku 2 tohto článku nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a sankčnú úhradu/prirážku (ďalej len úhrada) za cestovanie bez platného cestovného lístka vo výške do sto násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Ak cestujúci má platný predplatný cestovný lístok na meno s minimálne 30 dňovou

platnosťou a v lehote po 48 hodinách do 30 dní od tarifného zistenia predloží na nahliadnutie doklad totožnosti, predplatný cestovný lístok, ktorý bol platný v čase zistenia v doplatkovej pokladni dopravcu, zaplatí v tejto pokladni manipulačný poplatok. Aktuálna výška úhrady/prirážky a manipulačného poplatku je stanovená v tarife.

17. Podľa tarifných podmienok pre mestskú hromadnú dopravu v Bratislave v čase vykonania kontroly bola výška cestovného za jednotlivú jazdu 0,70 Eur.

18. Nastúpením žalovaného do dopravného prostriedku žalobcu došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave podľa citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka. Povinnosťou žalovaného bolo za prepravu zaplatiť určené cestovné. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, preto ho súd zaviazal na zaplatenie cestovného vo výške 0,70 Eur a postihu, ktorý podľa citovaných ustanovení zákona, prepravného poriadku a tarify môže predstavovať až stonásobok základného cestovného. Základné cestovné bolo v čase prepravy 0,70 Eur, stonásobok predstavuje sumu 70,- Eur, a teda základná sadzba sankčných úhrad za cestovanie bez platného cestovného lístka môže dosahovať výšku až 70 Eur. Žalobca si uplatňoval sadzbu sankčnej úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka vo výške 70,- Eur, ktorú mu súd ako dôvodnú priznal.

19. Na základe uvedeného rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. O lehote na splnenie povinnosti žalovaného súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 C.s.p. veta prvá.

20. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V prejednávanej veci bol plne úspešný žalobca a vzniklo mu právo na náhradu trov konania.

21. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania sčasti nepriznal žalobcovi náhradu trov a to vo výške 50%. Použil pritom ustanovenie § 257 C.s.p. podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa v tom, že jedná sa o konanie, kde hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a trovy konania (ktorých náhrada sa požaduje) sú neprimerané voči pohľadávke. Zo žaloby vyplýva, že žalobcom v prípade úspechu v konaní pred súdom prvej inštancie uplatňovaná náhrada trov konania, spočívajúca v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to 1 - prevzatie a príprava zastúpenia, 2 - zaslanie Pokusu o zmiernenie, ďalšia porada s klientom, 3 - písomné podanie na súd, spolu vyčíslené sumou 89,96 Eur. Podľa súdu sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. t.j. existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže trovy konania prevyšujú samotnú pohľadávku, sú voči nej neprimerané. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR z 25.07.2012, sp. zn. I.ÚS 988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a to preto takéto trovy konania nemožno priznať v požadovanej výške, hoci bol účastník vo veci samej úspešný, čo je podľa názoru vyššieho stupňa aj daný prípad. Preto súd právnenému zástupcovi žalobcu sčasti 50% náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).